

El negoci de les armes a Espanya

Mentre a Granollers ens escarrassem il·lusionats a preparar, inaugurar i utilitzar «Can Jonch Centre de Cultura per la Pau», amb la finalitat d'evitar noves confrontacions, d'aconseguir millorar les relacions humanes i treballar des de les nostres minses possibilitats per la PAU del món, altres persones, empreses, bancs, polítics i governs del 1r món promocionen la guerra, treballen per facilitar la destrucció de les persones i viuen còmodament instal·lats gràcies a la construcció, venda i distribució de màquines de matar. Espanya històricament ha estat entre el 12è i el 16è lloc del rànquing mundial d'exportadors d'armes, però el 2006 arribà a ocupar la 8a posició.

Les vendes de l'any 2006, van pujar a 845 milions d'euros (140.596 milions de pessetes). El 49% de les exportacions espanyoles es destina a països de la UE, i un 43% als països en vies de desenvolupament, molts dels quals tenen diversos graus d'inestabilitat o d'insurgència interior, en altres no es respecten els drets humans, es duen a terme assassinats «selectius», tortures i desaparicions.

Les armes curtes espanyoles, de ben segur que arriben a llocs on s'utilitzaran contra la integritat física de les persones, contra la població civil. Sovint la venda d'armes s'associa amb el comerç de la droga, però així com el comerç de la droga és il·legal, el comerç d'armes pot ser legal, d'acord amb la legislació espanyola vigent o il·legal, l'incontrolat «mercat negre», però totes les armes surten d'allà mateix...

L'autorització per a la fabricació i comercialització de les armes, és un tema considerat pel govern espanyol com a «secret oficial» d'acord amb la llei vigent. És secret per a la població i ni tan sols els diputats de les Corts Generals, disposen d'aquesta informació, la qual cosa fa difícil, per no dir impossible, el seguiment i la verificació en el compliment de la llei. Però aquestes lleis les han redactades i aprovades els nostres polítics i governs successius, i de comú acord amb els compradors.

Si bé la majoria dels països es comportem de manera similar, als Estats Units totes les informacions són aprovades pel Congrés de Diputats, i per tant, són de domini públic. Els principals exportadors d'armes són: Rússia, amb un 31% del total d'exportacions mundials; els Estats Units amb un 30% i la Unió Europea, amb un 27%. Així doncs el 88% del mercat mundial d'armes, les produeixen els països rics. El Codi de Conducta de la UE estableix que no s'han de vendre armament a països sancionats, inestables, en conflicte armat, que vulnerin els drets humans, que no condemnin el terrorisme, etc. Aquest codi, es va introduir a la llei espanyola el proppassat desembre del 2007 i, si és així, com s'han d'interpretar les exportacions a Indonèsia, Kenya, Singapur, l'Índia, Turquia, el Marroc, Israel, l'Equador, Veneçuela, el Pakistan, Angola, Colòmbia, Ghana...?

La cadena del «cicle armamentístic» comença adduint raons de seguretat. Recordeu aquella frase: «Si vols la pau, prepara't per a la guerra»?

Personalment no estic gens d'acord amb aquesta opinió dels militars. La pau també es pot aconseguir, per exemple, impartint correctament la verdadera justícia. La venda d'armes també té un component polític. Els cinc membres permanents del Consell de Seguretat de Nacions Unides, els països que han de vetllar per la pau en el món (els Estats Units, Rússia, França, el Regne Unit i la Xina), són els que a través de les resolucions exigeixen que un país no tingui certes armes, respecti els drets humans, aprovi l'enviament de cascs blaus, de mediadors de conflictes... entre tots ells controlen el 76% del mercat mundial d'armes i les fan servir com a mitjà d'aliances polítiques.

Una darrera reflexió: Espanya ven armes a alguns dels països més pobres del món, com Angola, Kenya, Burquina Faso i Mauritània o a països que destinen més recursos a despesa militar que al desenvolupament humà (despesa en sanitat i educació) com Angola, l'Aràbia Saudita, el Brasil, l'Equador, Jordània, el Pakistan i Turquia. Algun d'aquests països mencionats reben quantitats econòmiques en concepte «d'Ajunt Oficial al Desenvolupament», és a dir, primer fem el negoci i després donem una mica de diners per fer allò que el mateix govern d'aquests països no fan per manca de recursos: atendre les necessitats de les persones.

La societat i les oenagés cal que ens plantegem molt seriosament aquesta qüestió i pressionem els governs perquè reconsiderin i redrecin un tema, que afecta negativament a molts milions de persones del Tercer Món.

Josep M. Pagès

-Mans Unides-

(Dades procedents de Justícia i Pau)

“Amb nosaltres serieu els primers, ens importa la vostra salut.”

Mutualitat de previsió Social
GERMANDAT DE SANT JOAN BAPTISTA

- Anàlisis clíniques
- Aparell digestiu
- Aparell respiratori
- Cardiologia
- Dermatologia
- Geriatría
- Ginecologia
- Medicina general
- Neurologia
- Odontologia

- Oftalmologia
- Otorinolaringologia
- Pediatría
- Podologia
- Psicologia
- Psiquiatria
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urologia

Nou centre d'atenció al client

Més pediatria

Nous equips (TAC)

www.germandat.cat

93 848 67 60